

Het pad van verdwalen, Herman Verweij (1945)

Wat bezielt een mens om als een slak met een huis op z'n rug een voetreis naar Rome te maken? Een vraag die iedere pelgrim regelmatig moet beantwoorden, aan familie en vrienden, aan mensen onderweg en aan zichzelf, vooral op de momenten dat hij het moeilijk heeft.

Vraag aan een willekeurige pelgrim achteraf hoe het was en je krijgt vele verhalen over ontmoetingen, gelardeerd met bespiegelingen over het leven.

Soms maakt iemand daar een boek van en dan is de wijze waarop de belevenissen beschreven worden beslissend of het interessant is voor de lezer. Een dagboek is iets anders dan een thematisch verslag waarin je bepaalde thema's per hoofdstuk rangschikt.

Herman Verweij heeft zijn belevenissen in zijn boek `Het pad van verdwalen` thematisch gerangschikt. In de hoofdstukken worden bekende thema's beschreven als: Is solo eenzaam (over eenzaamheid), mensen van voorbij (over dierbare doden), de kortste weg loopt dood (over verdwalen), enz. Alles zeer leesbaar. Interessant is het hoofdstuk: Een nieuwe dag, een nieuwe bladzijde. Herman vroeg, voordat hij vertrok, aan vrienden en kennissen om iets voor hem te schrijven. De stukjes werden in een schrift geplakt en iedere dag ging Herman op stap met een `nieuwe` gedachte van een vriend. `En iedere dag liep er een bekende mee`.

Herman Verweij liep door Duitsland over de Gotthard, nam vanaf Lugano de trein naar Bologna en liep via de Via degli Dei en `De Franciscaanse voetreis` naar Rome.

pq